

הספד - מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר, שמעון שבס

יצחק יקר שלנו. קשה, בעצם בלתי אפשרי לדבר עליך בזמן עבר. אינני יכול לעכל שאנחנו כולנו – המשפחה, החברים, וכל מעריצך – עומדים כאן ליד ארונו. אינני יכול להשלים עם העובדה שיד מתועבת, יד רצחנית, יד מלאת הרס ושנאה סיימה את מפעל חיך. בלמה את מרצך, את כורך, את אמונתך. היית לוחם ואיש צבא מופלא. היית מדינאי ומנהיג משכמו ומעלה, היית התגלמות ה"צבר", קוצני ומחוספס מבחוץ, רך, רגיש, נפלא מפנים. היית אדם שבו התקבצו באופן נדיר ויוצא דופן גם חזון וערכים, חוכמה ותבונה, וגם היכולת המופלאה להגשים אותם בפועל, בנחישות רוח, בכשרון בלתי-רגיל, באמונה עצומה. רק, ואך ורק צדקת הדרך עמדה מול עיניך. היית בעל, אבא וסבא נפלא, אוהב, מחבק. הייתי איתך בשעות שכל כך דאגת, שכל כך קיווית שהכול יעבור תמיד בשלום. כולנו ידענו והרגשנו את מנת האהבה האדירה, הקשר הנדיר שהיה לך ללאה, לדליה, ליובל, לנועה'לה, ליונתן, למייקי, לרחל, לכולם. לו ידעת איזו אהבה, הערצה, געגועים הם מביעים כלפך. הם, המשפחה הנפלאה הזאת, ואנחנו כולנו – החברים, הידידים והקרובים – הערצנו אותך. חשבנו אותך לענק מכולם, לאיש החזק ההולך בראש המחנה, מניף את הדגל וכולנו אחריו.

היית בשבילי חבר, מורה דרך, מנהיג ואבא גדול. התחלנו לעבוד יחד לפני כמעט תריסר שנים, ומאז לא נפרדו דרכינו. היתה לי הזכות להיות לידך ברגעים קשים וברגעים גדולים, הלכתי אחרך בעיניים עצומות ועכשיו אני מסרב לפותחן, מסרב להאמין. הייתי איתך ברגעים של אפלה ואבל על מות חיילים ובנים, וברגעים של אור גדול ושמחה, רובם ככולם קשורים בשמחתם של אנשים, בפיתוח הארץ, בשינוי פני המדינה ובהגשמת חזון השלום.

בכל הזמנים תמיד נשאת אתה עצמך, איש רעים להתרועע. לא איש של גינונים, בן אדם זקוף ונחוש, רגיש ואמיתי וחכם, כמה חכם. ומשום כך אהבתי אותך, ויותר מזה האמנתי בך ללא סייג. ידעתי תמיד שאם יש אדם שבידיו אפשר להפקיד את גורלנו, את עתידנו, את שלומנו ושלום ילדנו, זה רק אתה, רק יצחק רבין. לא נרתעת מהפחדות, לא נבהלת מאיומים,

האמנת בעם ישראל, בישראלים, בישראליות, האמנת שרוב העם הזה רוצה שלום ויתמוך בשלום ובך.

היום הזה בשבילנו הוא יום קשה, יום שקשה לקרוא לו בשם. יום של הלם. יום של שבר. יום של תחושת יתמות. מועקה, ריקנות נוראה. הלך לי מנהיג, הלך לי חבר. אמרתי שנגמרה לי המדינה, והתכוונתי לכך שישראל שאחרי הרצח הנתעב לא תהיה כישראל שהייתה בחייו של יצחק, מכל בחינה שהיא. איבדנו איש יקר מאוד. הדבר היחיד שנותר לנו ברגע זה הוא לזכור את הרגעים היפים בחייך. נפלת בלילה שהיה כולו אופטימיות, שמחה וסולידריות, נפלת בלילה בו הבאת לשיא את תמיכת העם בדרכך – דרך השלום. הערך היקר לך ביותר היה ערך הביטחון והשלום. צריך לאמץ היטב אל הלב ואל המוח של כולנו את מה שהפך לצוואתך באותו לילה רע ונמהר: לא לאלימות, כן לשלום. עם צוואה זו נמשיך את דרכך, הדרך שסללת לכולנו.

אתה איננו אבל רוחך, אמונתך והדבקות שבדרךך נשארים עמנו. אני נפרד ממך יצחק בהצדעה ובחיבוק, אהבתי אותך מאוד מאוד, אדם, אבא גדול, חבר ומורה, שכמוך לי כבר לא יהיה. כדברי המשורר: "היכן יש עוד אנשים כאיש ההוא."

הייה שלום, ראש הממשלה, היה שלום יצחק של כולנו.